

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΑΤΤΙΚΑ.

Ἐχων πρό τινος χρόνου ἀντιγεγραμμένα ψηφίσματα δύο Ἀττικά προεκυλεύει ἀπό λίθων, ἀποκειμένων ἐν ταῖς συλλογαῖς τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἡμῶν Ἐταιρίας, ἐκδίδω αὐτά σήμερον μικροῖς μόνον γράμμασι, τὸ μὲν ἕνεκα εὐκαλίας μου, τὸ δὲ ἕνεκα ἐλλείψεως χώρου ἐν τῷδε τῷ φυλλαδίῳ, ὑπερπεπληρωμένῳ ἤδη, καὶ προσέτι, ἵνα μὴ ἀναβάλληται ἐπὶ πλέον ἡ δημοσίευσίς των. Ἡ δὲ γὰ-

ρὶν τῆς μείζονος πιστοποιήσεως τοῦ κειμένου μεγαλογράμματος ἔκδοσις δύναται νὰ γίνη ἐν καιρῷ εὐθέτῳ καὶ παρ' ἄλλων.

Εἶναι δὲ τὰ σήμερον ἐκιδόμενα δυστυγῶς κολοβά, ἀλλ' εὐτυγῶς πάλιν, εἶναι στοιχηδὸν γεγραμμένα, ἔξ οὗ εὐκολύνεται ὅπως οὖν ἡ κατ' εἰκασίαν ἀναπλήρωσις τινῶν χασμάτων. Ὡσαύτως ὀηλῶ, ὅτι ἀμφοτέρων ὁ λίθος εἶναι Πεντηλῆσιος.

1.

-
 . . . ο . . .
 . . . νδ . . .
 . . . μεν Ι . . .
 . . . ἐν τῷ ἀγορά(ι) . . .
- 5 . . . οἱς δὲ μόνται ε . . .
 . . . χοντα καὶ Ἑκατόν . . .
 . . . ες μουσικῆς καθάπερ . . .
 . . . τὸ Ἡ(φα)στο καὶ τῆς Ἀθηναί(α)ς . . .
 . . . Ἀθηναίο(ι)ς Ἡθῆν χρεῖ ἔχασαρεσ ἀργύριον . . .
- 10 . . . Ἡ(ε)ροποιό(ς) δ(ε) Ἡοίτινες Ἡεροποιείσασ(ι) . . . δι-
 α)κλε(ρ)σά(ι) ἐκ τῶν δ(ικασ)τῶν Ἡένα ἐκ τῆς φυλῆς ἐκ το Ι . . .
 ρ)χοὶ δ(ικα)κλε(ρ)σάν(τ)ον, μετὰ τῶν τῆς βουλῆς διακλερο . . .
 ον τῆς βουλῆς Ἡοι δὲ λ(α)χόντες μισθοφορόντων καθάπερ Ι . . . (ἐ-
 πι)μείλοντα(ι) τοῦτον Ἡ(ο)ι δὲ κολακρέται ἀποδιδόντων αὐτοῖς τὸ ἀργύριον δια-
- 15 κλεροσάτο δὲ καὶ Ἡε θ(ο)λὲ σφῶν αὐτῶν Ἡεροποι(ο)ῖς δέκα ἀνδρας Ἡένα ἐκ τῆς φυλ-
 ῆς Ἡεκάστ(ε)ς, δῶναι δὲ (χ)αὶ ταῖς μετοικαῖς τρεῖ(ς) βουῖς τοῦτον τ(ῶ)ν βουῶν μὲν; Ἡοι Ἡ-
 εροποιοὶ (νε)μόντων (α)ὐτοῖς ὀμά τὰ κρέα· τῆς δὲ ποντῆς Ἡόπος (ἂν Ἡος κάλλιστα
 πενθηθεῖ Ἡο(ι) Ἡ(ε)ροπ(ο)ιοὶ ἐπιμείλοσθον καὶ ἂν τις τι ἀκοσμέ(ι), (κο)λαζόντων Ἡοῦ ἰ-
 Τ· οἱ μὲν ζεμ(ί)ται μ(ε)χρ(ι) πε)ντέκοντα δραχμῶν καὶ ἐκγράφον ἐ(κ) τῶν καταλόγων ἐ(α)-
- 20 ν) δὲ τις ἀχ(ί)σιος ἢ μ(ε)ζονος ζεμ(ί)ας, τὰς ἐπιβολὰς ποιό(ν)των (Ἡοι) πρυτάνες Ἡοί-
 τ)Ν; ες ἂ(ν) πρυτανεύσων) . . . ρ . . . ντο το ἀρχοντος, τὸς δὲ βου(ς) . . .
 Α; ἢ γο(. . . ἐπὶ τῶν βομῶν Ἡοίτινες δὲ ἄρονται Ε; (π' ὄμων τὸς βουῖς; Ἡοι
 Ἡεροπ(ο)ιοὶ(ι) Ἡαιρέσθον) διακοσί(α)ς ἐχ(ς) Ἀθε(να)ίων, τὴν δὲ λαμπάδα τελεῖν; τῆ(ι) πε-
 ν)τετεριδι (καὶ ταῖς Ἡεφ) ανστ(ί)αις, ποιόντων δ(ε) (Ἡοι) Ἡεροπ(ο)ιοὶ . . .
- 25 . . . Ι λαμπαδ(ε)δρομ(ί)α καὶ τὴν ἄλλον ἀγῶνα γίνεσθαι καθάπερ; . . .
 . ταῖ)ν θεα(ῖ)ν Ἡοι Ἡεροποιοὶ ποιῶσι, καὶ τὸ λοιπὸν ἔον δοκέ(ι) . . .
 . . . ΟΞΕ . . . ντων Ἡοι Ἡεροποιοὶ καὶ ται . . .
 . . . Ν Ἡ(ο)ι δὲ λαμπάδαρ)χοι Ἡοι Ἡειρεμένοι ἐς τὰ Προμηθ(ί)α . . .
 . . . Τ(. . . προσ)Ἡελόσθον, τὸν δὲ βομῶν τῷ Ἡερα(ῖ)στοι . . .

- 30 . . . το ποιεσάτο Ηε βολλέ καθότι άν αύτ(ι δοκῆ . . .
 . . . σθαι καθ' εμέραν έν τῆ τελενταίαι πε(ντετεριδι
 . . . αν και άναγορευέν καθότι άν κρηθῆ
 . . . οι και Ηοι άγονισται, τός δε κρη(τάς
 . . . περι) δέ τῶν ἄθλων τῆς άναγραφῆς
- 35 ό δεινα ειπεν· τὰ μὲν άλλα καθ(ά)περ τῆ βολλε· άναγραφ(ασάτω δε
 . . . εν τῶ Ηιερω Ηο γραμματεῦς Ηο τῆς β-
 ολης) δραχ(μ)ς

Τρία ἦσαν τὰ τεμάχια τῆς στήλης τῆς ἐγούσης τὸ ἄνωτέρω κείμενον ὅτε εὐρέθησαν τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1882, ἐν μέγα καὶ δύο μικρά. Ὑψος τοῦ μεγάλου 0,37, πλάτος 0,38, πάχος 0,14. Εὐρέθησαν ὁ ἐν Ἀθήναις μεσημβρινοανατολικῶς τῆς Καπνικαρέας ὅπισθεν τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ φανοποιοῦ Ὅθωνος Στατινοπούλου, ὅστις ἐδωρήσατο τὰ δύο εἰς τὴν Ἀρχαιολ. Ἐταιρίαν, (καὶ εἶναι νῦν καταγεγραμμένα ἐν τῷ Λιθίωνων καταλόγῳ ὑπ' ἀριθ. 3674. διότι τὸ ἔτερον τῶν μικρῶν ἀπωλείσθη οὐ πολὺ μετὰ τὴν εἴρεσιν. Ἀλλ' εὐτυχῶς εἶχε λαθῶν πρότερον ἀποτύπωμα αὐτοῦ χάρτινον ὁ Γεν. ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων Παν. Εὐστρατιάδης καὶ μοὶ τὸ παρεχώρησεν εἰς χρῆσίν μου τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1882. Ἐνηρμόσθη δὲ αὐτὸ στενόμακρον ὃν καὶ ἐνεσφηνώθη καλῶς εἰς τὰ ἄνωτέρω μέρη τῆς στήλης. Περιέχει δὲ περὶ τὰ 70 γράμματα ἀποτελοῦντα μέρος ἐσώτερον, ὅγι ἀκρῆνον, στίχων δώδεκα, τῶν ἀπὸ 8^{ου} μέχρι 19^{ου}, ἀρχόμενον μὲν ἀπὸ τῶν τοHe, λῆγον δὲ κάτω, ἔθνα τὰ δύο γράμματα χρ τῆς λέξεως (μῆ)χρ(ι) λίαν τῷ ὄντι εὐπρόσδεκτα διεσώθησαν.

Ἐκ στίχων τινῶν τοῦ κειμένου, εὐχερέστερον συμπληρουμένων διὰ εἰκασίας, μάλιστα δὲ τοῦ 15^{ου}, ἐξήχθη, ὅτι ἀνά 61 γράμματα ἴα εἶχε ποτε ἕκαστος στίχος. Ὅλιγὰς δὲ, κατὰ τὸ ἔθος μου, ἔδωκα συμπληρώσεις. Ἄλλοι θὰ προχωρήσωσι πλειότερον, δὲν ἀμφισβῆλλω, καὶ εὐχομαι αὐτίς ἐπιτυχίαν, μάλιστα εἰς τοὺς στίχους 21^{ον} καὶ 22^{ον}, ἔθνα πολὺ κοπιήσας οὐδὲν ἐξεφρόντισα ἄξιον ἀναγραφῆς, ὅμως δὲ ἄς εἴπω, ὅτι τὰ ἐν μέσῳ τῷ 21^ῳ στίχῳ γασματώδη πολλαῖς ἐσκέθηνά νῦν τὰ συμπληρώσω οὕτω· ἐκπεριμέντω εἰς, παραδεχόμενος δηλ.

ὅτι σφαλῆς ὁ λιθοξόος παρέλειψεν ἐν ε, (καθὼς φαίνεται ὅτι ἐσφάλη καὶ ἄνω ἐν στίχῳ 9^ῳ γαράξας τὰ ξησαιρεε ἀντι ξησαιρεῖσθαι ἢ ξησαιρεῖν.) Ταῦτα δὲ ἤθελα οὕτω νὰ τολμήσω, ἐπειδὴ ἔβλεπα ἐπὶ τοῦ λίθου πρὸ τοῦ ρ δύο κολοβῶν γραμμάτων τὰ ἄνω μέρη ὄντα ὀριζόντια· ἔπειτα πάλιν ἀποδείλιασα. Καὶ εἰς τοὺς ἄλλους δὲ στίχους εὐχομαι ἐπιτυχίῃ θεραπειῶν, διότι τὸ μνημεῖον τοῦτο εἶναι, καθ' ὅσον ἤξεύρω, ἐν τῶν σπουδαιοτάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ τῆς Ἀθηναϊκῆς λατρείας.

2.

-
 Λαγορ; ακα
 λεις αμπατ
 υρτιε; πε Α
 εν πό(λε;)ου τῶν
- 5 τὸς στρα)τεγὸς τ(ὸ)ς μετὰ Ι
 ατον Ι Ι νοντονα
 ος Ηοδ' ἂν δανει-
 ις π(λ)ιν Ηαι τρι-
 μενος πλεν ἐπὶ τ-
- 10 Η)ος τ(ά)χιστα ἀποσ-
 οΙ, εἰ δὲ μὲ ἐσ(ά)χρ-
 σιν ; εἰς τὸ δ(ι)καστέριον Ηο(ε) ;
 τ(ά)χιστα) ἐθέλοντος ἀπι-
 κομίδε; τῶν νε(ῶ;)
- 15 ν;) ἐγ Μακεδονίας σ'
 ἐπιμ)ελεθῆναι Ηόπος
 ἂν) τα Ἀθῆναζε καὶ π-
 αν κομίζεται Ηε
 φυ)λακῆν πέν ἀρίστ-
- 20 εν ἔαν δε μὲ π(ῶ)σαι;) ; κατὰ ταῦτα, ὄφελ-
 εν δραχμῆς) Ι Ι Ηιεράς τῆ Ἀθ-

νοιαί) οντι και κομι-
 ΛΟΛ

Ἐξ Ἀθηναίων και τοῦτο τὸ τεμάχιον, ὕψους 0,24, πλάτους 0,15, πάχους 0,09. Ἐδωρήθη δὲ εἰς τὴν Ἀρχαιολ. Ἐταιρίαν ἐν μηνί Νοεμβρίῳ τοῦ 1882 ὑπὸ τοῦ ἐγγεῖτου Ἐπαμ. Αμβροσιάδου, και εἶναι καταγεγραμμένον ὑπ' ἀριθ. Λιθίνων 3718. — Δυστυχῶς, ἀφοῦ προσέθηκα περὶ τὰ 75 γράμματα εἰς εἰκασίας εἰς τὰ τοῦ λίθου, βλέπω θετι οὐδαμῶ συνελγῆ λόγον κατάρθουσα νὰ κατασκευάσω οὔτε νὰ μαντεύσω ἡδυνήθη, ὡς πῶσα ἀρὰ γε γράμματα εἶχεν ἕκαστος στίχος· ἀλλὰ φαίνεται πως ἐκ τῶν τριῶν προτελευταίων στίχων, θετι δὲν ἴα ἦσαν λιαν πολυγράμματοι. Βύχομαι τῶ μετ' ἐμὲ ἐκδότῃ νὰ θεραπεύσῃ πλὴν τῶν ἄλλων μάλιστα τὸν ἔνατον στίχον και νὰ διακρίνῃ, ἂν τὰ ἐκεῖ ἀρχαϊκὰ γράμματα τοῦ λίθου ΠΕΝ ἀναγνωστὰ εἶναι κατὰ τὴν νεωτέραν ὀρθογραφίαν π.εῖρ ἢ π.εῖθ. Παρατηρῶ δὲ, θετι τὸ ψήφισμα τοῦτο εἶναι ἐν τῶν ἐλλίγων δημοσίων ἐγγράφων τῶν ἀνεργουμένων εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου και ἀναφερομένων εἰς τὰς σγῆσεις τῶν Ἀθηναίων πρὸς τὴν Μακεδονίαν, και διὰ τοῦτο ἀξίον σπουδῆς πολλῆς. Ἴδε τὰ ἄλλα ἐν CIA, I, ἀρ. 40—43.

Ἦς ἐπιμετρον ἄς ἐκδοθῆ σήμερον ἐνταῦθα και ἐν τοῦ ἔτους 388 πρ. Χρ. ψήφισμα κατὰ τι πλη-

ρέστερον ἢ ὅπως ἐν τῷ CIA, II, 1, ὑπ' ἀριθ. 13 ἐξεδόθη, τότε·

	Θ	ε	(ο	ι.	
	Ἐδοξεν	τῆ	βο(υ)λῆ	και τῶ	δῆμοι . . .
	ἢς ἐπρ	υτάνεν(εν,			
	ἐκθῆ	ε	γραμμῶ(τευεν, ὁ	δεῖνα εἰ-	
5	πισταί	ει, Πυργ(ων ἤρχεν, ὁ	δεῖνα εἰ-		
	πεν' ἴπα	ινῆσαι /			
	οδώρο τ	ον Χιον (ἀρετῆς ἐνεκα και εὐνοίας			
	τῆς εἰς	(Ἀ)θηναί(ους, και εἶναι αὐτὸν πρ-			
	ροῦζο	(ν) και εἰ(εργέτην			
10	ψ)ησι				
				

Ἐάντων τῶν στίχων τὰς ἐξαγράμματος ἀρχάς, ὡς τὰς ἀπεγώρῃσα ἐνταῦθα διὰ γραμμῆς καθέτου, τὰς ἀνέγνων ἐπὶ λίθου Πεντελησιῦ, ὕψ. 0,19, πλάτ. 0,11, πάχ. 0,08, ἐν ἡγοράσαμεν διὰ τὸ Μουσεῖον τῆς Ἐταιρίας τῆ 12 Ἰουνίου τοῦ ἔτους τοῦτου και εἶδα, θετι ἀνήκουσιν εἰς ἐκεῖνον τὸν ἀρ. 13 τοῦ Corpus, τὸν ἐκδοθέντα τῷ 1877. Εἶναι δὲ ἐλπὶς και ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ πλουσίᾳ συλλογῇ ἀριθμῶν νὰ συμπληρωθῶσιν οὕτω και κάλλιον ἔτι, προτόντος τοῦ χρόνου. — Κατεγρῶφῃ τὸ νέον τεμάχιον ὑπ' ἀρ. Λιθίνων 3771.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 20 Νοεμβρίου 1883.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ

ΑΓΓΕΙΟΝ ΤΑΝΑΓΡΑΪΚΟΝ

(Ἔγρα Πίν. 7 και 7*)

Ἐκατὰ μάρτιον τοῦ 1881 ὁ ἔφορος κ. Σταματάκης ἀνεύκαψεν ἐν Τανάγρα παρα τὴν εἰς Θήβας ἀγρυσαν πεδινήν ὁδὸν τάφον, ἐν ᾧ εὐρέθησαν πλὴν πηλίνων τιῶν μορφῶν και πολλὰ ἀργεῖα, μεταξὺ δὲ τούτων ἐξέγρυσαι τὰ ἐξῆς:

1) Σκῦρος τριῶτος ὕψ. 0,175 (ἀριθ. τοῦ εὐρε-

τηρίου τῆς ἀρχαιολ. Ἐταιρίας 2382) ἔχων τρεῖς παραστάσεις. α'. και β'.) Γυνὴ ἐν γιγνώμῃ ποδῆρει και ἀνευ κοσμημάτων κατὰ τὰς παρυφάς. Ἀμφότεραι φέρουσι ἄδας, ἡ μὲν μίαν, ἡ δὲ δύο, ὑπενοθυμίζουσι δὲ κατὰ τὴν τέχνην ἐν μικρῷ τὴν ἐν Μονάχῳ Εἰρήνην τοῦ Κηφισοδότου. γ'.) Ἀνὴρ ἐν γι-